

ZAČÍNAME

Koniec leta a začiatok jesene predstavuje obdobie zbierania úrody. Žiaci a študenti sa na deviaty mesiac v roku tešia asi najmenej, ale tento prirodzený cyklus života a prírody je obohatený i náboženským kalendárom. V septembri sa v gréckokatolíckej cirkvi začína nový cirkevný rok. Je to teda nová výzva prežívať čas ako cenný Boží dar. Čas totiž dostávame preto, aby sme spoznávali Boha, milovali ho a slúžili mu. Dobre prežiť tento (školský či cirkevný) rok – to znamená i dobre naložiť s časom, využiť ho naplno.

Raz niekto napísal: „Dopraj si čas na prácu – to je cena tvojho úspechu. Dopraj si čas na premýšľanie – to je zdroj tvojej sily. Dopraj si čas na odpočinok – to je tajomstvo tvojej mladosti. Dopraj si čas na radosť – to je hudba tvojej duše. Dopraj si čas na bádanie – to je liek na egoizmus. Dopraj si čas na modlitbu – to je cesta k Bohu.“

A pri Bohu, cez modlitby môžeš zažiť aj mimoriadne skutočnosti. Istá pani si myslela, že pre svoju vieru zázraky nepotrebuje. Nikdy sa nimi nezaoberala ani po nich nepátrala. Ale vtedy Boh významne zasiahol do jej života.

Sama píše : "Jedna konkrétna udalosť, by sa dala nazvať uzdravujúcim dotykom Božej sily. Lekár mi našiel cystu na vaječníku veľkých rozmerov. Hneď ma informoval, že som prišla v pravý čas a že operácia ma neminie. Len ešte musí spraviť rôzne testy a potom sa dohodneme, ako budeme postupovať ďalej. Mala som prísť asi o 2 týždne, keď budú výsledky. Našťastie, výsledky boli negatívne, ale na operáciu som sa mala aj tak nachystať. Opýtala som sa, či sa nedá vyskúšať nejaká liečba liekmi, injekciami, pretože operáciu som vôbec nechcela pripustiť. Bála som sa, aké to bude mať dôsledky. A kto má rád nemocnice a celý proces okolo toho, zvlášť keď ide o dosť citlivú a chúlостivú záležitosť?"

Lekár mi povedal, že vzhľadom na všetky negatívne výsledky injekcie môžeme vyskúšať, ale nič mi nesľubuje, pretože je to veľký nález. Tak som začala chodiť na injekcie. Po ceste som sa pravidelne zastavila v chráme a prosila som o to, nech „tá sprostá cysta zmizne“, že nechcem ísť na operáciu, že sa bojím. Okrem toho som sa veľmi intenzívne začala modliť k svätému Gerardovi – patrónovi matiek a materstva. Život svätca bol pretkaný zázrakmi, ktoré počas svojho života spôsobil. Jednoducho som zverila všetko do Božích rúk prostredníctvom tohto svätca. Keď som išla po absolvovaní injekcií na ďalšie vyšetrenie, ešte v čakárni som dočítavala jeho životopis a znova sa k nemu utiekala. Možno to znie detinsky a naivne, ale v tej chvíli som dokonca mala zopäté ruky a prosila Gerarda, nech s tým niečo urobí. Výsledok? Lekár mi povedal, že operácia sa nekoná. Všetko je v

poriadku. Po cyste ani stopy... Nesmiem zabudnúť ešte na jednu vec. Počas celého tohto procesu som sa zúčastnila na modlitbách za uzdravenie a oslobodenie, pristúpila som k spovedi. Zverila som sa Bohu. Po tejto osobnej skúsenosti viem jedno: na to, aby mohlo byť liečené a vyliečené telo, musí byť predovšetkým liečená a uzdravená duša. Som len na začiatku, tak ako mnohí iní. Nech je môj príbeh povzbudením, že cesta s Kristom je tá najlepšia, ktorú si môžeme vybrať."

Nevieme čo príde. Ale urobme všetko pre to, aby sme si aj my všetci, už na začiatku školského či cirkevného roka vybrali správnu cestu. Cestu, na ktorej nič nie je nemožné, ani vtedy, keď sa život komplikuje. Lebo Boh pôjde s nami.

o. Rastislav